

Illyés Gyula

Teljesen ismeretlen kínai versek

(Kínai versfordítás-hamisítások)

Li Kuei Hsziu

*Megöregedtem; itt vagyok az élet
lepkekorában: minden egyre könnyebb
(a végső burok-lehántás közelget.)
Ifjúi szívvel élek újra véled.*

*Kirándultunk, ültünk soká az estben,
szorítjuk megatva egymás kezét.
Nincs fogadkozás, húségről beszéd.*

Egy életen át tiéd volt a testem.

Hszi Csen Ting (XX. század)

*A rádió, mely a Szigetről jó fel,
muzsika-szennyel keni be a tájat.
Hegedű-futamai a szomszéd leánynak
tele vannak jövővel.*

Li Pao

*Lefejezték a fővezért, őt
az udvar hőjét!
Boldog a nép. Miért? Ezért: nőtt
az egyenlőség.*

Csang Fei

*Egy kis tizenöt éves, édes
lányért élek én az ötvenöt éves!
Nagy néha ír. Vihar szemem taván,
mert így kezdi: Édesapám!*

Huang Po Csen

*Száz év: 36 500 reggel.
De vaj ki unja már,
hogy mindig az az egy nap kel fel? –
Nem én, aranymadár!*

Ting Po

*Dühödten öltem ellenem,
dühöngött ő is ellenem,
mért kellett otthagynunk a kis nőt,
a bort, a virágot, a festőt,
ezért öltünk már lelkeset.*

*Utáltam én is már a vásárt,
utálhatta ő is a császárt.*

Tu Fu

*Rég nem láttalak, de szívem
vénuíve is őrzött híven.
Néztelek s szemed árkaiban
a ránc lám öröömre van.*

*Kín-göbök a szájszögleten,
ők is azt mondják: jössz velem,
hű voltál hozzám, az maradsz
akarsz immár vagy nem akarsz.*

*Teli új arccal a szobád,
vitatkozik a társaság.*

*Mi egyetértünk. Szomorú
arcunk egyforma mosolyú.*

*Harcot, békét hoz az idő?
Látom, neked se az a fő.
Gondolatomban csöndesen
kezedre teszem a kezem.*

Apámnak 1958-ban jelent meg az Európa Könyvkiadónál *Kínai szelence* címmel egy versfordítás-gyűjteménye. Előszavából látható, hogy apám nemcsak megismerte, hanem mélységében is megértette a távol-keleti költészetet. Hogy mennyire átérezte a kínai kultúra szemléletmódját, arra példa ez a néhány vers, ezek az úgynevezett „versfordítás-hamisítás”-ok; azaz, ahogy ő írta, „teljesen ismeretlen kínai versek”. Valószínűleg a fordítói munka idején, 1957–1958 között írta őket.

Illyés Mária